

PRESENTACIÓ DE LUCÍA ESTRELLA SERRA

por Anna Miñarro

Es un gran plaer per a la revista presentar a la jove psicòloga i psicoterapeuta grupal i familiar Lucía Estrella Serra, co-coordinadora en l'Associació Sociocultural Ràdio Nikosia des del 2010 i fins avui.

Sempre en formació permanent en temes com el seu treball final de llicenciatura: «Dispositiu clínic i antropologia de la performance: un abordatge de la bogeria al Centre de Dia de la Fundació Jorge Bonino» o el Postgrau «El gir lingüístic i la seva declinació a la clínica psicoanalítica» en 2006, i encara molts d'altres.

Ha estat membre de diferents col·lectius, ha col·laborat amb moltes organitzacions i en diversos treballs de recerca grupal sobre esquizoanàlisi, subjectivitats i dispositius de treball clínic i polític, com els que varen ser promoguts per Francesc Tosquelles.

En aquest article ens transmet, de forma valenta i com una alenada d'aire fresc que prendre les regnes de la vida implica sempre una situació de risc per el subjecte perquè l'obliga a afrontar, en solitari, moltes tasques sense que ningú l'acompanyi. És doncs per aquest motiu que ha decidit transmetre'ns la seva forma d'entendre la clínica en diagonal, com a pràctica transferencial particular, i proposar-nos una reflexió sobre la possibilitat de treballar per una construcció compartida dels processos de salut entre persones amb problemes de salut mental, familiars i professionals, a partir de reflexions psicoanalítiques i entenent que utilitzar una clínica no «normativa» que vinculi alguna cosa del trauma i del patiment, pot permetre fugir del tarannà manicomial que durant tants anys ha negat la història dels subjectes tot vetllant també, per els seus drets socials i civils.

La clínica en diagonal, en la seva reflexió, recupera la idea de que la relació transferencial implica assumir una metodologia, un marc teòric i una ètica que van

molt més enllà del diagnòstic psiquiàtric, i que podria tenir també com a funció, crear espais alternatius de socialització i de reconstrucció i/o manteniment de les seves xarxes socials a través de pràctiques de comunicació, arts, cultura i pensament. Així doncs produir un «altre clínica», oberta, trenaria el discurs i podria aconseguir un altre «veritat».

En Nikosia, el seu espai habitual de feina, pensen que el dispositius comunitaris on els sabers, el poder i la paraula poden circular de forma horitzontal, es fa possible sostenir d'altres pràctiques transferencials, i que aquestes fan esclatar la idea clàssica de pràctica clínica perquè poden configurar altres formes de subjectivització.

I això sense generar nous serveis en la xarxa de Salut Mental, sinó aconseguint que en els actuals es puguin incorporar, sostenir i defensar altres formes de relació amb els subjectes que pateixen, especialment aquelles que incloguin el saber del subjecte en el seu propi espai de recuperació de la salut mental.

Agraïm els articles publicats a la revista de «joves psicoterapeutes», perquè ens poden permetre obrir fronteres i reflexionar sobre la pràctica quotidiana, i probablement, posar una certa distància als nostres amagatalls habituals.

Anna Miñarro
annaminy@copc.cat